

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- 1) Sąd naruszył prawo przy wykładni i zastosowaniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych, jako że sprowadził jego zakres stosowania do zakazu wykonywania praw przewozowych. Ponadto Sąd pominął fakt, że na tego rodzaju wykładnię art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 2408/92, nawet jeśli okazałaby się ona możliwa w kontekście Unii Europejskiej, nie można powoływać się wobec wnoszącej odwołanie zgodnie z art. 1 ust. 2 Umowy (¹).
- 2) Sąd błędnie zinterpretował i zastosował obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 TFUE (dawny art. 253 WE), ponieważ nie zakwestionował tego, iż Komisja wykluczyła bez żadnego uzasadnienia możliwość zastosowania art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 2408/92. Co więcej, Sąd niesłusznie wychodzi z założenia, że okoliczność, iż Komisja zastąpiła w trakcie postępowania sądowego uzasadnienie podane w zaskarżonej decyzji całkiem nowym „wyjaśnieniem”, nie stanowi zmiany uzasadnienia w toku postępowania sądowego.
- 3) Sąd naruszył prawo przy wykładni i zastosowaniu art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 2408/92, jako że nie uwzględnił praw podmiotu zarządzającego portem lotniczym i osób zamieszkałych w jego pobliżu.
- 4) Sąd błędnie zinterpretował i zastosował zasadę niedyskryminacji. Naruszył on prawo, wykluczając ze swojej analizy prawa podmiotu zarządzającego portem lotniczym i osób zamieszkałych w jego pobliżu będących obywatelami Szwajcarii. Wbrew żądaniom przedstawionym w skardze odmówił on zbadania koniecznego charakteru środków. Sąd zastosował zbyt łagodnie wymóg uzasadnienia opartego na obiektywnych względach. W opinii Sądu interes polegający na faworyzowaniu strefy o turystycznym charakterze nie zasługuje na ochronę, gdyż gospodarcze interesy nie mogą stanowić obiektywnych względów uzasadniających.
- 5) Badanie proporcjonalności przeprowadzone przez Sąd jest dotknięte poważnymi błędami prawnymi. Sąd przeinacza dowody. Nie wyjaśnia w pełni stanu faktycznego. Niezgodnie z przysługującym mu uprawnieniem kontrolnym zastępuje ustalenia faktyczne dokonane przez Komisję swoimi własnymi ustaleniami. Z naruszeniem prawo do bycia wysłuchanym opiera się na założeniach faktycznych, w których przedmiocie wnosząca odwołanie nie została wysłuchana.
- 6) Przy badaniu mniej istotnych ograniczeń Sąd narusza reguły dotyczące rozkładu ciężaru dowodu oraz inne zasady.

- 7) W ramach wywodów odnoszących się do alternatywnego środka w postaci kontyngentu hałasu Sąd przedstawia ewidentnie sprzeczne ze sobą argumenty.

(¹) Przepis tłumacza: chodzi o Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego podpisaną w dniu 21 czerwca 1999 r. w Luksemburgu (Dz.U. L 114, s. 73).

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-548/10)

(2011/C 30/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i C. Egerer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi o orzeczenie, że:

— Republika Austrii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (¹), nie ustanawiając lub nie informując w pełni o ustanowieniu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji tej dyrektywy, oraz o

— obciążenie Republiki Austrii kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 15 maja 2009 r.

(¹) Dz.U. L 108, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-555/10)

(2011/C 30/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii